

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2024, č. j. OAM-1082/ZA-ZA11-K01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2024, č. j.: OAM-1082/ZA-ZA11-K01-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce se domníval, že žalovanému předložil nové skutečnosti a zjištění ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. V opakované žádosti uvedl, že se obává zadržení a uvěznění při návratu do Konžské demokratické republiky (dále jen „KDR“) z důvodu dlouhodobého pobytu v zahraničí, kde žádal o mezinárodní ochranu. Žalovaný na tyto nově uváděné obavy reagoval obecným argumentem, že podle opatřených zpráv o zemi původu neexistují informace o tom, že by se navrátilí migranti dostali do problémů s orgány veřejné moci. Nakonec žalobce tyto informace označuje za rozporné s dostupnými zprávami o KDR, kterých se v žalobě dotýká. Z těchto zpráv podle žalobce vyplývá, že situace v zemi je špatná, navrátilci jsou diskriminováni, vězněni, mučeni a obecně perzekuováni.
3. Žalovaný neprovedl zhodnocení aktuální politické a bezpečnostní situace v KDR z hlediska nebezpečí rizika pronásledování či vážné újmy. Žalobce v této spojitosti upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), z níž plyne, že důvodem opakované žádosti může být zhoršení bezpečnostní a politické situace v zemi, jestliže může tato změna zakládat opodstatněnost nové žádosti, přičemž je na žalovaném, aby na základě aktuálních informací o zemi původu posoudil, zda k takové změně došlo. Žalovaný přitom pouze v jediném odstavci napadeného rozhodnutí konstatoval, že problematické jevy v KDR se žalobce nedotýkají.
4. Na závěr žalobce upozornil na dlouhodobě zhoršenou bezpečnostní situaci ve východní části KDR. V první rovině žalobní námitky odkázal na rozsudek ze dne 16. 10. 2024, č. j. 41 Az 8/2024-38, jehož závěry o bezpečné zemi původu lze analogicky aplikovat i na případ žalobce. Konkrétně, že nesplňují-li některé části země, která je považována za bezpečnou zemi původu, materiální požadavky tohoto označení, nelze tuto zemi považovat za bezpečnou zemi původu a postupovat podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Ve druhé rovině poukázal na možné budoucí proměny bezpečnostní situace v oblasti, z níž pochází. Žalovaný sice shledal, že v této oblasti nebezpečí nehrozí, nicméně pokud dojde k negativní proměně bezpečnostní situace, bude navrácení žalobce do vlasti v rozporu se zásadou non refoulement.
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a odkázal na obsah správního spisu. Setrval na svém závěru, že žalobce netvrdil žádné nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Naopak poukázal na totožnost nyní uváděných a prvně uváděných skutečností. Sám žalovaný ani z aktuálních informací nezjistil nové skutečnosti ohledně bezpečnostní situace v zemi.
7. Žalobce se žalobou dovolává neaktuálních informací. Není relevantní ani odkaz na bezpečnou zemi původu či odkaz na špatnou situaci v přeplněných věznicích. Žalovaný nebagatelizoval možné proměny bezpečnostní situace v zemi, nicméně obavu žalobce z možné proměny této situace nemohl vyhodnotit jako novou skutečnost. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 26. 8. 2024 žalobce v poskytnutí údajů k podané žádosti uvedl, že je národnosti X., je svobodný a bezdětný, domluví se francouzsky. Ve vlasti byl součástí X. V ČR vyznává X. Není a nebyl členem politické strany ani skupiny a nikdy

nevyvíjel politickou aktivitu, ale sleduje politické dění. Ve vlasti žil X. Z vlasti vycestoval v roce X. Po X. přicestoval letecky do ČR a od té doby odsud neodcestoval. Vedle X. Toto je jeho druhá žádost o mezinárodní ochranu v ČR, přičemž první žádost podal v roce X. Žalobce je zdrav, s ničím se neléčí a nikdy nebyl trestně stíhán. Důvody opakované žádosti jsou podle slov žalobce stejné jako v předchozím řízení a odkázal na ně. Poznamenal, že se situace ve vlasti nezměnila a dále doplnil, že se neustále objevují nové skutečnosti, které souvisí s obecně negativně vyvíjející se situací v KDR. Situace se neustále zhoršuje a svět to nevidí. Nemá rodinu, X., nemá se kam vrátit a ani nechce pro nejistou situaci. Na podporu svých tvrzení k okamžiku poskytnutí údajů žádné podklady neměl, ale dostal od žalovaného lhůtu k doložení podkladu (zpráva od X.) do 13. 9. 2024.

9. Dne X. 2024 zaslal žalobce žalovanému e-mail, v němž popsal informace, které mu telefonicky sdělil X. V X. je každý navrátilčí se žadatel o azyl považován za nepřítele státu. Na letišti působí policisté, kteří zjišťují, zda daná osoba žádala v zahraničí o mezinárodní ochranu. Pokud se žalobce vrátí zpět, uvězní ho, budou ho mučit, bít, a nakonec může přijít o život. Nemá ve vlasti rodinu. Pro členy politických stran je těžké opustit vězení. X. Ve vězeních působí špióni, kteří vedou řízení o každém z vězňů. Informace o žalobci a jeho rodině by takto dostali z X. Ubližovali by mu, dokonce by ho možná odstranili. Konžské velvyslanectví je proti vyhoštění konžských občanů zpět do vlasti, protože si je vědomo výše popsaného nebezpečí, které jim hrozí. Pokud vycestuje zpět, bude konfrontován s řadou bezpečnostních problémů.
10. Součástí správního spisu je i rozhodnutí ze dne 7. 10. 2022, č. j. OAM-245/LE-LE05-K01-R03-2014, jímž žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu (dále jen „předchozí rozhodnutí“). Z něho vyplývá, že žalobce podal první žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 13. 11. 2014. K této žádosti poskytl údaje dne 13. 11. 2014. Téhož dne s ním žalovaný provedl první pohovor. Doplnující pohovory probíhaly ve dnech 15. 12. 2015 a 3. 1. 2019. Podle tvrzení žalobce byl X. Jako důvod své žádosti nejprve uvedl X. A s pozdějším únosem X. Žalobce měl být dalším terčem útoku podle domnění policie a jeho samotného, protože byl od únosců zbit a únos viděl. Konkrétní problémy s policií nikdy neměl. Dále uvedl, že nemá rodinu, X. zmizeli (domnívá se, že žijí v X.) a neměl by tak kde žít. Ekonomická situace v zemi je špatná a návrat by byl těžký. Nakonec sdělil, že se v případě návratu obává uvěznění a možného zabití, neboť je uprchlík a ti jsou považováni za nepřátele státu.
11. Žalobce poté neuspěl ani s žalobou, kterou zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 8. 11. 2023, č. j. 20 Az 28/2022-45, ani s kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud zamítl dne 19. 7. 2024, č. j. 5 Azs 312/2023-42.
12. Za účelem posouzení opakované žádosti si žalovaný dále opatřil Informaci MZV ČR č. j. 113900-5/2022-LPTP ze dne 20. 6. 2022 k č. j. MV-16484-9/OAM-2022, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti; Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: duben 2024; X.; Informaci Ministerstva vnitra Velké Británie, Neúspěšní žadatelé o azyl, září 2023 a zprávu Konžská demokratická republika, Informace Finské imigrační služby, Situace navrátilců, ze dne 8. 7. 2024.
13. Dne 14. 10. 2024 se žalobce částečně seznámil s podklady rozhodnutí. Dodal, že zprávy, které slouží jako podklad napadenému rozhodnutí neobsahují hlubší problémy KDR. Je to způsobené i tím, že si chtějí země udržovat s KDR dobré diplomatické vztahy. Tvrdil, že od genocidy v roce 1994 emigrovalo okolo pěti milionů osob, což svědčí o

problémech v zemi. Zopakoval důvody opakované žádosti. X. Znovu popsal, že na letištích prověřují navrátilivší se žadatele o azyl a zatýkají je. Jakmile by zjistili informace o jeho rodině, mučili by ho a drželi. Dále žalobce sdělil, že stávající prezident je ovlivněný bývalým prezidentem, vláda byla obviněna organizací L'UNAFEC ze zabití 23 politických aktivistů a lidská práva jsou v zemi porušována. Upozornil na vysokou kriminalitu a socio-ekonomické problémy. Nakonec upozornil žalovaného, že velvyslanectví odmítá vydávat konžské občany zpět do vlasti a v případě, že bude žalobce vydán, bude muset ČR potvrdit podpisem, že zodpovídá za jeho osud.

14. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 30. 10. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Ve věci samé rozhodl soud bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání, a žalobce k výzvě a poučení soudu nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas.
17. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
18. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které: a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
19. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
20. Žalovaný má za úkol nejprve posoudit, zda je opakovaná žádost přípustná. Právě ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu stanoví podmínky přípustnosti opakované žádosti. Jsou jimi za kumulativního splnění a) žadatelem uvedené nové skutečnosti či zjištění, b) které bez vlastního zavinění nemohl uvést v předchozím řízení a c) tyto svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
21. Novými skutečnostmi ve smyslu zmíněného ustanovení jsou tak závažné skutečnosti či zjištění, které jsou způsobilé ovlivnit postavení žadatele v hmotněprávní sféře a zároveň nebyly bez vlastního zavinění žadatele předmětem předchozího řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 3. 2020, č.j. 5 Azs 325/2019 16, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Smyslem tohoto zákonného požadavku je na jedné straně umožnit nové posouzení v případě, že nové skutečnosti či zjištění mohou vést k jinému rozhodnutí než u předchozí žádosti, a na straně

druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, a ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019 16).

22. Z rozsudku NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96 vyplývá, že pokud žalovaný posoudí opakovanou žádost jako nepřijatelnou, je povinen v odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení přesně vymezit svůj zdůvodněný závěr o tom, že: „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“
23. V daném případě ovšem nevystaly nové skutečnosti, které měly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce namítá, že obavy ze zadržení a uvěznění při návratu do KDR z důvodu dlouhodobého pobytu v zahraničí, kde žádal o mezinárodní ochranu, jsou nově uváděnou skutečností v opakované žádosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, s níž se žalovaný nedostatečně vypořádal.
24. Žalobce ve své první žádosti vedle ostatních důvodů uvedl, že se v případě návratu obává uvěznění a možného zabití, neboť je uprchlík a ti jsou považováni za nepřátele státu (první doplňující pohovor). Možností perzekuce žalobce po návratu do vlasti pro to, že byl žadatelem o mezinárodní ochranu, se žalovaný zabýval na s. 15 (ve vztahu k udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu) a na s. 18 (ve vztahu k udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu) předchozího rozhodnutí. Na základě opatřených informací vyšlo najevo, že osobám, které odešly z vlasti za vlády bývalého prezidenta, nyní nehrozí systematické nebezpečí, ze zpráv nevyplývá, že by byli navrátilci se žadatelé o mezinárodní ochranu jakkoliv perzekuováni jen proto, že o mezinárodní ochranu žádali. Neexistují žádné informace o špatném zacházení s těmito osobami a sledování navrátilců prakticky neexistuje, resp. je spíše náhodné. Emigrace je v KDR přirozený jev.
25. V řízení o opakované žádosti žalobce vyjádřil svou obavu z návratu do vlasti, protože je každý navrátilci se žadatel o azyl považován za nepřítele vlády. Na letištích provádí kontroly, při nichž zjišťují, kdo byl žadatelem o azyl. Ve vztahu k tomu mu hrozí vězení, v němž ho budou mučit a může přijít o život. V souvislosti s uvězněním z výše uvedených důvodů mu mohou odebrat otisky prstů a zjistit informace o něm i rodině. Vedle toho poukázal na X.
26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh dosavadního řízení o opakované žádosti. Dále připomenul důvody, pro něž žalobce žádal o mezinárodní ochranu v předchozím řízení. Tyto porovnal s nyní uváděnými důvody a dospěl k závěru, že žalobce neuvádí nové skutečnosti či zjištění ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.
27. To však ještě nemusí znamenat nepřijatelnost opakované žádosti. Opakovanou žádost by bylo potřeba znovu meritorně posoudit, pokud by se ukázalo, že se přístup orgánů veřejné moci k navrátilcům se žadateli o mezinárodní ochranu změnil natolik, že by nově nasvědčoval hrozbě pronásledování žalobce ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona. To se ale nestalo. Naopak z podkladů opatřených žalovaným vyšlo najevo, že je přístup státu k navrátilcům se žadateli o mezinárodní ochranu stejný jako v době rozhodnutí o předchozí žádosti. Konkrétně žalovaný při posuzování této otázky vycházel z Informace MZV ČR č. j. 113900-5/2022-LPTP ze dne 20.

6. 2022, Informace Ministerstva vnitra Velké Británie, Neúspěšní žadatelé o azyl, září 2023 a z Informace Finské imigrační služby, Situace navrátilců, ze dne 8. 7. 2024. Z daných zpráv, jež jsou součástí správního spisu, vyplývá, že navrátilci sice mohou být požádáni o kontrolu totožnosti, ale v zásadě nejsou vyslýcháni, a pokud ano, tak z důvodu veřejného zájmu konžských orgánů veřejné moci. Nic však nenasvědčuje špatnému zacházení s těmito osobami. Nejsou zaznamenána žádná zatčení osob s profilem neúspěšného žadatele o mezinárodní ochranu v zahraničí. Jde o rutinní kontroly totožnosti, s nimiž se žalobce může setkat na jakémkoliv mezinárodním letišti. Jak sám žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, žalobce nelze považovat za osobu, o niž by měly konžské orgány zájem. A to ani z důvodu údajných X. Výpověď žalobce ohledně X., byla shledána nevěrohodnou v předchozím řízení. Z těchto informací tedy nevyplývá, že by na letištích byly prováděné kontroly za účelem zjištění bývalých žadatelů o mezinárodní ochranu. A už vůbec z nich nevyplývá, že by tyto osoby měly být zatýkány či jinak perzekuovány orgány veřejné moci.

28. X.

29. Soud musí konstatovat, že žalobce skutečně neuvedl nové skutečnosti či zjištění ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, pro něž by bylo nutné meritorně projednat opakovanou žádost. Nyní namítané obavy z perzekuce v případě návratu do vlasti kvůli předchozí žádosti o mezinárodní ochranu uváděl žalobce již v první žádosti a žalovaný se s nimi vypořádal. Žalovaný si opatřil dostatečné množství podkladů, na základě nichž posoudil, zda se přístup orgánů veřejné moci k těmto osobám změnil od posledního rozhodnutí ve věci. Z několika nezávislých a aktuálních podkladů vyšlo najevo, že se situace nezměnila.

30. Žalobce upozornil, že výše uvedené závěry žalovaného zjevně odporují zprávám, na něž v žalobě odkazuje. Soud si je vědom toho, že žalobce na s. 3–4 žaloby cituje a parafrázuje úseky článků a zpráv, na něž odkazuje v poznámkách pod čarou. Soud se tyto navržené důkazy rozhodl neprovést. Žalovaný zjistil skutkový stav v dostatečném rozsahu, a to na základě relevantních a aktuálních zpráv o zemi původu. Z šesti zpráv, o které se žalobce opírá, jsou dvě mapující situaci v zemi roku 2019, jedna z období let 2015–2019, jedna z roku 2017, jedna z roku 2011 a poslední z roku 2023. Přitom datace je v tomto případě zásadní. Ze zpráv o zemi původu, z nichž vycházel žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí, vyplývá, že až do roku 2019 byla KDR pod diktaturou bývalého prezidenta X. Tuto diktaturu nelze srovnávat s vládou stávajícího prezidenta. V roce 2019 proběhly svobodné volby, při nichž byl zvolen nynější prezident, za jehož vlády je situace příznivější, a to i pro samotné odpůrce režimu, kteří se navrací do vlasti a nehrozí jim perzekuce. Jde tedy o podklady zastaralé, nevypovídající o aktuálním dění. Nakonec se soud rozhodl neprovést i poslední zprávu týkající se stavu lidských práv v KDR v roce 2023, která není způsobilá potvrdit tvrzenou skutečnost ohledně jeho obav z návratu pro možnou perzekuci kvůli předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Situace ve věznicích nemá totiž souvislost s přístupem orgánů veřejné moci k navrátilcům se žadateli o mezinárodní ochranu.

31. Žalovaný zhodnotil podrobně i aktuální politickou a bezpečnostní situaci v zemi na s. 5-6 napadeného rozhodnutí. Není pravdou tvrzení žalobce, že se žalovaný s politickou a bezpečnostní situací v KDR nedostatečně vypořádal.

32. Z opatřených informací žalovaný zjistil, že 20. 12. 2023 se uskutečnily prezidentské volby, při nichž byl znovu zvolen X. Toto znovuzvolení je zdroji hodnoceno jako trvalá pozitivní změna pro svobodu politického přesvědčení, neboť odpůrci režimu bývalého prezidenta X. se nemusí obávat perzekucí při návratu do země, stejně tak odpůrci stávajícího

prezidenta. Žalovaný nezasíral, že situace v zemi není ideální, nicméně tyto negativní jevy se nedotýkají žalobce. Soud dodává, že sám žalobce netvrdil, že byl členem politické strany či hnutí, nebo se jakkoliv veřejně angažoval.

33. Žalovaný se zabýval i dlouhodobě zhoršenou bezpečnostní situací ve východních regionech KDR (X.). Konstatoval, že zhoršená bezpečnostní situace, která tam dlouhodobě panuje, nepostihuje celou zemi, ale omezuje se pouze na východní regiony. Žalobce nepochází z oblasti opakujících se ozbrojených konfliktů. Ve vlasti žil v X. X. se nachází okolo X. km vzdušnou čarou od oblastí potýkajících se se zhoršenou situací.
34. Soud na tomto místě dodává, že v souladu s judikaturou NSS nelze takto vymezený konflikt na části území považovat za tzv. totální konflikt, při němž hrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu v zásadě každému, kdo se na území státu vyskytuje. Pokud nejde o tento charakter konfliktu, musel by se individuálně dotýkat žalobce, aby mu hrozila konkrétní vážná újma (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008-86, obdobně usnesení a ze dne 19. 6. 2023, č. j. 4 Azs 155/2023-30). Jak však již shrnul žalovaný, žalobce nepochází z oblasti konfliktu a v žalobě ani v průběhu správního řízení netvrdil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly jeho možné ohrožení probíhajícím konfliktem na východě země v případě návratu do X. (srov. i závěry rozsudku NSS ze dne 13. 10. 2022, č. j. 9 Azs 144/2022-38).
35. Soud zároveň nemůže predikovat, jak se situace bude vyvíjet. A pro případ, že se přeci jen ozbrojený konflikt rozšíří na území regionu, z něhož pochází žalobce, může žalobce využít institutu další opakované žádosti podle § 11a zákona o azylu. Aktuálně však návrat žalobce do vlasti neodporuje zásadě non-refoulement.
36. Žalobce v souvislosti s konfliktním stavem ve východní části republiky ještě upozorňuje na zařazení třetích zemí na seznam bezpečných zemí původu. K tomu soud upozorňuje, že žalovaný správně netvrdil, že je KDR bezpečnou zemí původu. Není totiž ani zařazena na seznamu bezpečných zemí původu s odkazem na vyhlášku č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.
37. Soud na závěr shrnuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal důvody první žádosti i opakované žádosti, vzájemně je porovnal a zároveň posoudil, zda v KDR nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzovaná první žádost, ke změně, která by mohla představovat skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. S ohledem na vylíčený azylový příběh si opatřil dostatečné množství relevantních a aktuálních podkladů, které jsou souladné s požadavky kladenými judikaturou (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71). Z nich dovodil, že se situace v zemi od předchozího rozhodnutí nezměnila z hlediska nebezpečí rizika pronásledování ani vážné újmy. Napadené rozhodnutí je v souladu s požadavky judikatury (srov. výše zmíněný rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96). Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného o neexistenci nových skutečností či zjištění, na základě kterých by bylo možné osvědčit, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Opakovanou žádost tedy správně posoudil jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu a řízení v souladu s § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
38. Soud ze všech shora uvedených důvodů žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

39. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 1. dubna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce